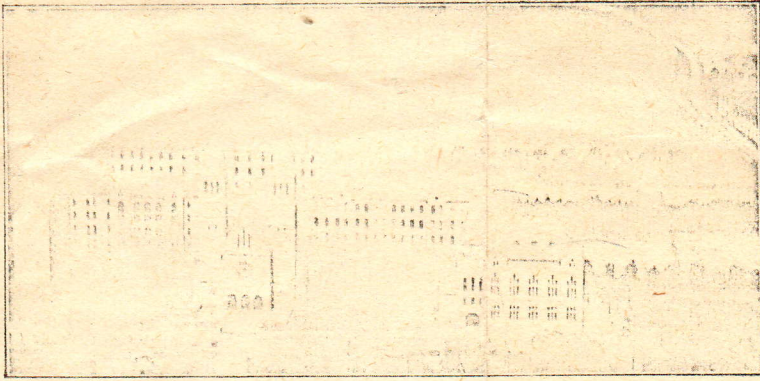

Salve Regnum!

Izgatottan vártunk!

Találgattuk, milyen lesz a köntösöd, milyen lesz a szíved! Egy kicsit soká jöttél, de annál jobban meg-leptél bennünket.

Regnum, elhagytad gyermekcipőidet, és egyszerre mértőldes csizmát kaptál, hogy fölfelé ívelj gyönyörű pályádon!

Ne hidd, hogy idegen vagy a Pius számára!

Mienk lettél! Örökre megszeretünk! Csak te ne hagyj itt bennünket hűtlenül! Jöjj minél többször, legalább minden hónapban. Ezért szeretünk, mert jó vendég vagy, sokszor eljössz hozzánk.

Mindig nagyobb megértéssel fogadunk. Mindig többen és többen fogadunk magunkhoz. Felkarolunk meleg szeretettel, mert a mienk is vagy és mi a tied akarunk lenni!

Salve Regnum! a Pius falai között!
A Pius.

Vándormadarak módjára

kerekedtünk fel október 6-án és szekerünk rúdját, mint minden évben, most is a csalogató Mecsek felé irányítottuk. A környék lakói újabb népvándorlástól való félelmükben, kíváncsian érdeklődtek utunk felől. Mi megnyugtattuk őket, hogy csak az öreg Mecsekhez teszünk kiruccanást.

Öröm, kacagás közepette indultunk el a Jakabhegy, Melegmány, Remeterét stb. felé. Hátunkon ott duzzadt a jól megtömött hátizsák: a mamák és Fr. Dittyó gondoskodásának kézzelfogható bizonyága. Ez azonban nem akadályozott meg bennünket az előrejutásban. Fáradhatatlanul róttuk az utat.

Hosszadalmas lenne az összes csoport kirándulását leírni, ezért csak egy párat ragadok ki közülük.

Az első szakasz a Szuadó-völgyben ütötte fel sátorfáját. A fiúk egy része nagyszabású meccset vívott a negyedik osztály „civil” növendékeivel. Mások úgy tartották tűz fölé a rákokat, hogy azok elpirultak. No lám, mire képes a „szecskal”!

A második szakaszták még vérengzőbb szórakozással töltötték el az időt: számcsatát vívtak egymással! Hej, micsoda harc volt az! Mint a háborúban az acélfecskék, úgy röpködtek a számok nyilai és nyomukban fejlődő „hullák” talpaltak a gyűjtőhely felé.

Az öregek meg egyenesen borzasztó dolgot csináltak. Eltévédtek! Ismétlem: eltévédtek a szerencsétlenek! Mennek, men-degélnek, egyszerre csak azon veszik észre magukat, hogy még a fák is ismerősek! Na persze!

De az ignácistáknak rosszul esne, ha az ő teájukról egy szót sem szólnék. Az volt aztán tea! A piusi legjobb esetben mosogatóvíz mellette. Meg is hívták egy kis teára a Jakabhegyen tartózkodó tanárokat (captatio benevolentiae). Köszönték a tisztességet, csak azt nem tudom, volt-e eredménye a haviban?

Igy aztán kellemesen telt el a nap. Most ismét hozzáfoghatunk az észficamító görög igék magolásához, de legalább egy élvezetes kirándulás emlékét gyömöszölhetjük bele emlékezetünk lyukas tarsolyába.

Regnum Írókör.

A konviktus III. szakaszában Regnum Írókörbe tömörültek azok a fiúk, kik a cikkírásban, lapszerkesztésben, nyomdatechnikában, a katolikus sajtó ismeretében gyakorlatra akarnak szert tenni.

Az írókör célja az írói tehetségek felkarolása, tervszerű nevelése és fejlesztése, hogy minél többen kerüljenek ki intézetünk-ből, akik a katolikus sajtó érdekében dolgozni fognak. A kör hetenként íróköri gyűlést tart. Minden gyűlésnek elméleti és gyakorlati része van. A szakasz magisztere rendszeresen előadja a különböző cikkfajokat, lapszerkesztési titkokat, korrektúra készítest, betűtipusokat, szóval mindent, ami szükséges ahhoz, hogy valaki ma a sajtó terén dolgozni tudjon. Ezt követik a rögtönzött gyakorlatok. Pl. megismerkednek a kör tagjai a riportírás technikájával, utána riportot ír mindenki megadott témáról.

A szakasz 41 tagja közül 30 tagja van az írókörnek. Ez is mutatja, hogy a Regnumnak sikerült felébreszteni bennünk a sajtó iránti érdeklődésünket.

Páter Brust a Piusban.

Riporterünk épp akkor örökíti meg lemezén, amikor a III. szakasz játékát figyel a páterek társaságában.

(Balról jobbra:

P. Miszoglád, P. Brust (×),
P. Elsasser, P. Kefrling.)

A PIUS IRJA:

A nyolcadik osztály

Szemünk a páteren függ,
Ahogy lessük szavát
És egybeforr a csöndben
Ötvenkilenc diák.

Egy sziv vagyunk, egy lélek,
Egyetlen gondolat,
És lüktető agyunk egy
Problémát bontogat.

De nékem mégis úgy jön:
Külön-külön vagyunk,
Hisz más a vágyunk, célunk
És másról álmodunk.

És eltűnik előlem
Ötvenkilenc diák,
S körülzibong a csöndben
Ötvenkilenc világ.

Csorba Győző.

A PIUSI TÁVIRATI IRODA HIREI.

Építkezések. Az intézet apraja, nagya tágranyílt szemekkel nézi azokat a hatalmas állványokat, amelyeket a betegtermi átjáró felé lát emelkedni. A munkások lebontották már az oldalkorlátokat. Készül az új, nagy terras.

A gimnázium földszintjének, a rendháznak és konviktusnak elágazásánál portaszoba épül. A falakkal már egy méternél magasabbra jutottak.

A III. szakasz játszótéren melletti kőfal elkészült az előkelő feljáróval együtt. Most a játszótér feltöltése folyik.

M. Jambrekovich Lászlóban a gimnázium új tanárt nyert. Most fejezte be tanulmányait a rend szegedi főiskoláján. M. Jambrekovich veszi át a Regnumgárda vezetését a gimnáziumban.

Magasrangú vendége volt a Piusnak P. Brust személyében, aki a Jézus-Társasága német asszisztenciájának vezetője. (Ehhez az asszisztenciához tartozik a magyar rendtartomány is.) A Piusban felejthetetlenül kedves benyomást hagyott. A fiúkról ez volt a véleménye: „Sie sind wirklich stramme Buben, das imponiert einem Deutschen!” Okt. 12–16-ig tartózkodott közöttünk. Okt. 16-án megható és bensőséges ünnep keretében búcsúzott tőle a Pius.

